

[Ole Henriksen]

på dem over for SAS. Det er jo rigtigt, at der er lukrative destinationer ude omkring i verden, som er udmærkede at konkurrere på for charterselskaberne, men der findes altså også disse forpligtelser for SAS til at flyve på mindre lukrative ruter med bestemte afgang, og det skal ikke forvride prispolitikken på dette område. Derfor må der også ske en udligning af SAS' priser mellem de mindre lukrative og de mere lukrative områder i stedet for den ublu konkurrence på de lidt mere givtige destinationer, der finder sted i øjeblikket.

Vi vil i socialistisk folkeparti afvente den redegørelse eller betænkning, som kommer fra DAC-udvalget, og vi vil ud fra denne tage stilling til, hvor langt vi skal gå i spørgsmålet om konkurrencemæssige forhold inden for lufttrafikken. Vi er positivt indstillet over for, at man kommer ned i et prisleje, som befolkningen kan være tjent med.

Fuglsang (DKP):

Forespørgslens tekst er jo sat nok så snedigt op. Vi stilles faktisk over for det spørgsmål, om vi vil være med til at skabe de vilkår for luftfarten, såvel for passager- som for fragtrafikken, som bedst gavner befolkningen. Og så er den videre stillet op sådan, at det vil man ikke, hvis ikke man følger den recept for liberalisering og friere arbejdsvilkår, som bliver serveret fra fremskridtspartiet. Men sagens kerne er jo, at vi gerne vil være med til at forbedre luftfarten både i den ene og den anden retning, for øvrigt også set ud fra, at luftfarten efterhånden er et meget vigtigt beskæftigelsesområde, og vi vil gerne være med til at styrke og bevare den som gode arbejdspladser. Men efter vor mening vil den liberalisering, som fremskridtspartiet taler for, let kunne bringe os fra asken i ilden. Det vil nemlig ikke blive en virkelig liberalisering, det vil blive en kamp mellem giganter, som vi af erfaring ved i stedet for at føre til virkelig liberalisering i længden vil føre til aftaler, til monopoler og nye prisbestemmelser. Det er oven i købet sådan, at vi på forhånd nogenlunde kan se naynene på disse giganter, vi kender deres virksomhed fra andre områder, vi kender deres interesser, og vi kender også i nogen grad deres fortalere. I så henseende har vi i dag fået det andet af fremskridtspartiets to

ansigter at se. I går var det hr. Glistrup, som viste det, man viser som det store arbejderparti, men i dag er det i høj grad kapitalinteresser, det drejer sig om. Det pynes ganske vist lidt med, at det, man vil, er at give B & W-arbejderen mulighed for også at tage på besøg i New York, men det er det i virkeligheden ikke. Det, det drejer sig om, er snævre kapitalinteresser.

Vi ønsker også billige billetpriser. Vi tror også, det vil være muligt at få det, men vi tror faktisk ikke, at vi når så vidt bare ved at slippe privatkapitalen løs på dette vigtige transportområde. Vi har såre triste erfaringer med hensyn til dampskibstrafikken med såvel passagerer som fragt. F. eks. min egen by, Ålborg, var jo i sin tid udmærket betjent af Det Forenede Dampskibs-Selskab, men det skabte selv i høj grad en sådan service-, fragt- og prispolitik, at det kvalte sig selv.

Vi for vort vedkommende er slet ikke utilfredse med, at de andre nordiske ministre udviser en nogenlunde fast holdning. Dermed være ikke sagt, at vi ikke er enige i, at SAS burde kunne yde en både bedre og billigere service, ikke mindst fordi netop det er et foretagende med store statslige interesser. Det burde man udnytte og i mindre grad tillade, at private koncerner bruger det som tumleplads.

Vi er også interesserede i – det er nævnt her – den betydning, det har, at SAS netop er et nordisk selskab. Hvis man studerer luftfarten og dens forhold ude i verden, vil man i høj grad se, at den også er genstand for politik og politiske kampe. Her tror jeg trods alt, at i denne kamp om indflydelse i verdensmålestok på det luftfartsmæssige verdensmarked står vi betydelig stærkere med tre nordiske lande i ryggen end med blot et enkelt og oven i købet et enkelt dirigeret af private koncerner.

Vi vil som sagt arbejde for under de betingelser, der findes, at de nordiske stater bruger deres muligheder for demokratisk indflydelse og kontrol netop, som det siges i forespørgslen, til gavn for de nordiske landes befolkning.

Inge Krogh (KrF):

Som det flere gange er omtalt, havde vi her i tinget en behandling af et lignende spørgsmål i 1976. Kristeligt folkeparti har det